

תלמודו בידו

דף מה עמוד ב

א] חפן הכהן הגדול מן הקטורת ונפלה לרצפה, האם רשאי לאוספה ולהקטירה? [מדף מח.]

ב] חשב הכהן הגדול בשעת חפינת הקטורת או בשעת חתיית הגחלים שיקטיר את הקטורת למחרת, האם הקטורת נעשית פיגול?

ג] לענין מה אמרו שכלי מצרף את כל מה שבתוכו?

ד] עשה עבודת הולכה ביד שמאל, מה הדין?

א] ספק. האם יד הכהן גדול דינה כצואר הבהמה, ונפסלה הקטורת. או שידו ככלי שרת, והיא כשרה להקטרה.

ב] בחפינה: נעשית פיגול. שלמדים בגזירה שוה "מלא מלא" ממנחה שהקטורת כקרבן, ומחשבת פיגול פוסלת בה.

בחתייה: ספק, האם מכשירי המצוה חשובים כמו המצוה עצמה, ומועילה בה מחשבה. וברש"י שתי לשונות: 1. לפסול את הקטורת. 2. לפסול את הגחלים.

ג] טבול יום שנגע בחלק מן הסולת שבתוך כלי שרת, או שנגע בקטורת, בלבונה או בגחלים שבכלי, פסל את כל מה שבכלי, ולא רק את מה נגע.

- טבול יום פוסל קטורת, כיון שבנתניתה בכלי שרת מתקדשת בקדושת הגוף. וכן נפסלת בלינה ובמחשבת פיגול, מפני שקדושה בקדושת הגוף.

ד] הולכת הדם למזבח: פסולה, שכפרת הקרבן תלויה בעבודת הדם. הולכת אברי הזבח למזבח: כשרה, כיון שאין הולכה זו מעכבת את הכפרה. שאפילו אם לא העלו את האברים למזבח הקרבן כשר.

הולכת הקטורת לקודש הקדשים: נעשית אף ביד שמאל.

- קבלת הדם וזריקתו על המזבח אינן כשרות אלא בימין, שנאמר בהן "כהן".